

PREZYDENT MIASTA RZESZOWA

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI
W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I**

**PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**

Rzeszów, luty 2023 r.

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP – PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
2. ZAKRES PROGNOZY	3
3. GŁÓWNE CELE PROGNOZY	4
4. POWIĄZANIA PROGNOZY Z INNYMI DOKUMENTAMI	5
5. ZASTOSOWANE METODY PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	6
6. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MPZP NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I	6
7. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA TERENU OBJĘTEGO MPZP NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I	9
8. WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE W ODNIESIENIU DO TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ ZGODNIE Z USTAWĄ O OCHRONIE PRZYRODY	19
9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I	21
10. ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWAŁE PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW OBJĘTYCH PROJEKTEM PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA ORAZ TERENY CHRONIONE	23
11. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO	30
12. ROZWIĄZANIA OGRANICZAJĄCE WPŁYW NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE PLANU	30
13. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZ SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	30
14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	31
OŚWIADCZENIE	33

1. WSTĘP – PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Konieczność opracowania prognozy oddziaływania na środowisko – dalej zwanej prognozą, dla projektu planu zagospodarowania przestrzennego nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I wynika z zapisów art. 46 ust. 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029), który mówi, że dokumenty takie jak miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub ich zmiany, wymagają przeprowadzenia procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

2. ZAKRES PROGNOZY

Zakres prognozy określają przepisy art. 51 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z wyżej wymienionym artykułem sporządzona prognoza

- zawiera:
 - ustalenia i główne cele projektu planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązania z innymi dokumentami;
 - informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
 - informacje o przewidywanych możliwościach transgranicznego oddziaływania na środowisko;
 - informacje o metodach analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
 - streszczenie w języku niespecjalistycznym;
 - oświadczenie autora prognozy o spełnieniu wymagań;
- określa, analizuje i ocenia:
 - istniejący stan środowiska;
 - potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji ustaleń projektu planu;

- przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko w wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I;
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu;
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu;
- przedstawia:
 - rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko;
 - możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszaru Natura 2000.

Zakres niniejszej prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismo znak WOOŚ.411.1.106.2015.BK-4. z dnia 6 października 2015 r. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rzeszowie, pismo znak PSNZ.4612-1-19/15 z dnia 11 września 2015 r.

3. GŁÓWNE CELE PROGNOZY

Podstawowym celem prognozy jest wykazanie, jak określone w projekcie planu miejscowego, kierunki zagospodarowania przestrzennego wpłyną na środowisko oraz w jakim stopniu idea zrównoważonego rozwoju została uwzględniona w projektowanym dokumencie i jakie mogą być konsekwencje, tak negatywne jak i pozytywne dla środowiska, w wyniku realizacji działań przewidywanych w opracowanym projekcie planu dla terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie.

Szczegółowe cele prognozy dotyczą:

- wyeliminowania jeszcze na etapie sporządzania projektu planu, ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju analizowanego obszaru i jego otoczenia;
- oceny skutków oddziaływania przyjętych kierunków zagospodarowania na środowisko oraz związanego z tym określenia wpływu przeznaczenia terenów na poszczególne rodzaje użytkowania i określenie warunków zagospodarowania tych obszarów;
- oceny wprowadzenia ustaleń umożliwiających działalność w zakresie rozwoju terenów rekreacyjnych w zieleni urządzonej i zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnej przy równoczesnym zachowaniu równowagi przyrodniczej i trwałości procesów przyrodniczych;

- oceny, na ile ustalenia projektu planu miejscowego pozwolą na zachowanie istotnych wartości i zasobów środowiska oraz w jakim stopniu spotęgują lub osłabią istniejące zagrożenia, a także na ile stwarzają możliwość pojawienia się nowych szans dla ukształtowania wyższej jakości środowiska.

Podsumowując, prognoza przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie ze sobą realizacja ustaleń projektu planu nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I, położonego na osiedlu Zalesie na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy przyrodnicze, krajobraz, ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

4. POWIĄZANIA PROGNOZY Z INNYMI DOKUMENTAMI

Niniejsza prognoza przede wszystkim powiązana jest z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 268/5/2015 w Rzeszowie – w części I.

Formalnie i merytorycznie z prognozą powiązane są takie dokumenty jak:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029);
- Strategia Rozwoju Miasta Rzeszowa do roku 2025;
- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973);
- Program ochrony środowiska i Plan gospodarki odpadami;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla terenu objętego mpzp nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie;
- Raport o stanie środowiska woj. podkarpackiego WIOŚ – Rzeszów 2021 r.
- Mapa akustyczna miasta Rzeszowa – 2022 rok;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podkarpackim. Raport wojewódzki za rok 2021 - Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Rzeszowie Departamentu Monitoringu Środowiska.
- Pozostałe ustawy i rozporządzenia dotyczące problematyki ochrony środowiska;
- Plan gospodarowania wodami – zaktualizowany listopad 2022 r.
- Mapy zagrożenia powodziowego sporządzone przez Prezesa KZGW w Warszawie w 2020 r.;

5. ZASTOSOWANE METODY PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Projekt mpzp nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów strefy rekreacyjnej dla miasta Rzeszowa.

Z uwagi na skalę opracowania i wynikający z tego stopień szczegółowości informacji dla przeprowadzenia prognozy skutków realizacji ustaleń zawartych w opracowanym projekcie planu przyjęto metody subiektywne oraz w miarę możliwości metody obiektywne.

Dla sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- przeanalizowano dane fizjograficzne, przyrodnicze oraz dane sozologiczne dotyczące obszaru objętego opracowaniem planistycznym;
- dokonano oceny projektu planu w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych;
- dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska i przyrody.

6. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MPZP NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I

Projektem niniejszego planu objęto teren o powierzchni około 13,01 ha położony na południe od ul. Spacerowej, na osiedlu Zalesie. Projekt planu stanowi kontynuację obowiązującego mpzp nr 251/3/2013 – część 1 w rejonie ul. Białogórskiej w Rzeszowie, w którym wskazano część terenów dla lokalizacji rekreacji i sportu oraz rezerwy terenu pod realizację parku.

Podstawą sporządzenia projektu planu była uchwała Nr XIII/238/2015 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 7 lipca 2015 roku, w sprawie przystąpienia do sporządzenia mpzp nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie. Zgodnie z ww. uchwałą, planem objęto obszar o powierzchni około 41,62 ha. Niniejszy projekt planu, dla którego opracowana jest prognoza oddziaływania na środowisko, obejmuje tylko część terenu tj. około 13,01 ha, a projekt mpzp sporządzony dla tej części oznaczono jako część I.

W projekcie mpzp nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I wyznaczono:

- tereny zieleni urządzonej o łącznej powierzchni około 11,46 ha – oznaczone symbolem ZP;
- teren drogi dojazdowej o powierzchni około 1,55 ha – oznaczony symbolem KDD.

Teren projektu planu położony jest w granicach złoża gazu ziemnego „Zalesie” w rejestrze PIG-PIB oznaczonym nr GZ-4647 i w granicach terenu i obszaru górniczego „Zalesie” – decyzja Ministra Środowiska znak DGK-IV.4771.1.2018.AT z dnia 24 maja 2018 r.

Zasady kształtowania i zagospodarowania terenów określone w ustaleniach projektu planu:

- tereny zieleni urządzonej oznaczone symbolami: ZP.1, ZP.2, ZP.3 – należy zagospodarować jako publicznie dostępne;
- w terenach ww. ustalono możliwość realizacji wszelkich form zieleni urządzonej związanych ze spędzaniem czasu wolnego, w szczególności:
 - publicznie dostępnego samorządowego parku;
 - otwartych urządzeń sportowo-rekreacyjnych i wypoczynkowych;
 - dróg dla pieszych;
 - dróg dla rowerów wraz z miejscami postojowymi dla rowerów;
 - ścieżek i tras: turystycznych, dydaktycznych, zdrowia, przyrodniczych, trekkingowych;
 - ogrodów: botanicznych, sensorycznych, tematycznych;
 - platform widokowych;
 - oczek i zbiorników wodnych, sztucznych strumieni, fontann, ogrodów deszczowych, itp.;
 - placów zabaw;
- dopuszczono lokalizację ustępu publicznego w formie budynku o jednej kondygnacji podziemnej, zagłębionej w całości poniżej naturalnego poziomu terenu – przekrytego dachem zielonym, o powierzchni całkowitej nie przekraczającej 150 m²;
- powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 85% powierzchni terenu;
- każdy teren ZP.1, ZP.2, ZP.3 należy zagospodarować jako jedną działkę, z dopuszczeniem wydzielenia działek pod obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej (stacje transformatorowe lub pompownie wody o wielkości dostosowanej do rozwiązań technicznych obiektów i urządzeń).

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej:

- dopuszczono możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej związanej z przeznaczeniem terenu;
- dopuszczono możliwość lokalizacji obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej nie związanych z przeznaczeniem terenu, pod warunkiem, że nie wykluczy to możliwości zagospodarowania terenów zgodnie z jego przeznaczeniem i zasadami zagospodarowania;

- należy zachować odległości wymagane przepisami od istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej;
- dopuszczono przebudowę, skablowanie (linii napowietrznych elektroenergetycznych), zmianę trasy lub lokalizacji obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, w dostosowaniu do planowanego zagospodarowania;
- obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej należy lokalizować w liniach rozgraniczających ciągów komunikacyjnych, w przypadku braku możliwości technicznych takiego usytuowania wzdłuż granic działek;
- dopuszczono rozbudowę:
 - sieci wodociągowej – wodociągi o średnicy $\varnothing 80$ mm;
 - sieci kanalizacji sanitarnej – kanały sanitarne grawitacyjne o średnicy $\varnothing 160$ mm;
 - sieci kanalizacji deszczowej – kanały deszczowe o średnicy $\varnothing 200$ mm;
 - sieci elektroenergetycznej;
- dopuszczono lokalizację infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych;
- dopuszczono lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- zaopatrzenie w wodę – z miejskiej sieci wodociągowej;
- zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych – z miejskiej sieci wodociągowej o średnicy $\varnothing 125$ mm;
- odprowadzenie ścieków komunalnych – do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej;
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych:
 - z terenów komunikacji poprzez retencję w miejscu i gospodarcze wykorzystanie lub z zastosowaniem rozwiązań spowalniających odpływ poprzez urządzenia podczyszczające do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej;
 - z terenów zieleni – powierzchniowo po terenie lub z wykorzystaniem rozwiązań z zakresu błękitno-zielonej infrastruktury;
- zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych źródeł ciepła z wykorzystaniem gazu, odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej;
- zaopatrzenie w energię elektryczną:
 - z istniejącej sieci elektroenergetycznej;
 - z odnawialnych źródeł energii – w szczególności z instalacji fotowoltaicznych i magazynów energii;

- gospodarowanie odpadami komunalnymi – na zasadach przyjętych w mieście.

Zasady obsługi komunikacyjnej terenów:

- obsługa kołowa i pieszo-rowerowa z drogi dojazdowej KDD.1;
- obsługa pieszo-rowerowa – z ul. Spacerowej położonej poza obszarem projektu planu;
- liczba miejsc do parkowania – nie mniejsza niż 3 miejsca na każde 10 000 m² terenów zieleni;
- miejsca do parkowania dostępne z drogi KDD.1, w zespołach nie większych niż 6 stanowisk, rozdzielonych pasami zieleni o szerokości nie mniejszej niż 10 m;
- liczba miejsc postojowych dla rowerów nie mniejsza niż 3 na każde 10 000 m² terenów zieleni;
- teren drogi dojazdowej KDD.1:
 - kontynuacja drogi publicznej dojazdowej oznaczonej symbolem KDD.1 wyznaczonej w mpzp nr 251/3/2013 – część 1 w rejonie ul. Białogórskiej w Rzeszowie;
 - jezdnia o szerokości nie mniejszej niż 6,0 m;
 - droga dla pieszych i rowerów o szerokości nie mniejszej niż 3,0 m;
- zieleń przydrożna – urządzona w sposób nie powodujący ograniczeń widoczności.

7. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA TERENU OBJĘTEGO MPZP NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I

Charakterystyka elementów fizjograficznych

Zagadnienia dotyczące środowiska przyrodniczego omówiono w oparciu o wykonane opracowanie ekofizjograficzne sporządzone dla terenu o powierzchni około 40 ha, dla którego Rada Miasta podjęła uchwałę o sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niniejszy projekt planu stanowi część I planu.

Rzeźba terenu

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski wg. J. Kondrackiego, teren będący przedmiotem opracowania projektu planu – w części I położony jest w mezoregionie – **Pogórze Dynowskie.**

Pogórze Dynowskie to mezoregion ciągnący się pomiędzy dolinami Wisłoka i Sanu.

W części północnej jest to wyrównana, ale rozcięta erozyjnie powierzchnia wyżynna o wysokościach 350 – 450 m n.p.m.

W granicach opracowania powierzchnię Pogórza rozcinają doliny nieckowate i wciosowe o różnej wielkości.

Warunki geologiczne

Pod względem geologicznym teren opracowania położony jest w **Karpatach Zewnętrznych**.

W budowie Karpat Zewnętrznych obrzeżających Zatokę Rzeszowską, główny udział mają utwory kredowe reprezentowane przez warstwy inoceramowe. Utwory te reprezentowane są przez osady fliszowe, naprzemianległe piaskowce i łupki w części silnie spękane i zwiertzałe. Zwiertzeliny przykrywają utwory deluwialne wykształcone jako gliny pylaste lub pyły. W granicach opracowania nie występują procesy osuwiskowe.

Charakterystyka warunków wodnych

- wody powierzchniowe -

W granicach terenu objętego opracowaniem, nie ma cieków wodnych.

Teren opracowania położony jest poza granicami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Planowanie w gospodarowaniu wodami

Zgodnie z ustawą Prawo wodne, dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami opracowano „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (II zm. – Dz. U. 2023 poz. 300). Dokonano podziału wód na jednolite części wód (JCW) – powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

W celu opracowania ww. planu sporządzono rejestr wykazów obszarów chronionych:

- JCW przeznaczonych do celów poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- JCW przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych;
- obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacenie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu itd.;
- obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie;
- obszarów przeznaczonych do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym.

Obszar objęty opracowaniem leży w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) RW2000722657499 „Strug od Chmielnickiej rzeki do ujścia”. Jest to potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze węglanowym, naturalna część wód. Zlewnia jest monitorowana. Stan ekologiczny określono jako umiarkowany, a stan chemiczny poniżej dobrego. Ogólny stan wód oceniono jako zły. Ta JCWP zagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Cel środowiskowy dla tej JCWP na lata 2022-2027 – umiarkowany stan ekologiczny, stan chemiczny złagodzony poniżej dobrego i stan dobry, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny. Możliwe są odstępstwa.

Ta JCWP nie jest przeznaczona do:

- poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych.

Jest obszarem chronionym, cała zlewnia stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację. JCWP znajduje się w obszarze przeznaczonym do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie – obszar Natura 2000 „Wisłok Środkowy z Dopyłwami”.

- wody podziemne -

W części terenu, który znajduje się w mezoregionie Podgórze Dynowskie, wody podziemne nie tworzą jednolitego poziomu, są to wody porowe, związane ze szczelinami w ławicach piaskowców budujących utwory fliszowe.

Lokalnie wody podziemne spotykane są na styku utworów deluwialnych i wietrzelin lub warstw fliszowych.

Teren objęty opracowaniem znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) PLGW2000153, dla której stan wód chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Ogólna ocena stanu – dobry. Jest to części wód niezagrażona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowym dla tej części wód podziemnych jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę. JCWPd nie znajduje się w pozostałych wykazach.

W granicach tej jednolitej części wód podziemnych znajduje się GZWP nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”.

W granicach JCWPd zgodnie z wykazem znajdują się obszary chronione przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków gdzie utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie:

Typ obszarów	Liczba obszarów w JCWPd
parki narodowe	0
rezerваты przyrody	2
parki krajobrazowe	1
Natura 2000 – OSO	2
Natura 2000 – SOO	4
obszary chronionego krajobrazu	7
zespoły przyrodniczo-krajobrazowe	0
stanowiska dokumentacyjne	0
użytki ekologiczne	1
pomniki przyrody	0

Teren objęty projektem planu nie jest terenem przeznaczonym do ochrony siedlisk lub gatunków.

Surowce naturalne

Północna część terenu położona jest w granicach złoża gazu ziemnego „Zalesie” (nr w rejestrze PIG-PIB GZ4647) oraz w granicach obszaru i terenu górniczego utworzonego dla złoża gazu ziemnego – decyzja Ministra Środowiska znak: DGK-IV.4771.1.2018.AT z dnia 24 maja 2018 r.

Warunki klimatyczne

Rejon miasta Rzeszowa wg R. Gumińskiego leży w sandomiersko-rzeszowskiej dzielnicy rolniczo-klimatycznej.

Dzielnica ta charakteryzuje się następującymi danymi:

- okres wegetacyjny trwa od 210 do 220 dni;
- najniższe temperatury notowane są w styczniu i wynoszą około -5,3°C;
- najwyższe temperatury występują w lipcu i średnio wynoszą około 17°C;
- amplituda roczna wynosi około 23°C;
- w roku notowane jest około 122 dni z przymrozkami i 57 dni mroźnych oraz 37 dni gorących;
- roczna suma opadów wynosi około 700 mm.

Elementami charakteryzującymi warunki klimatyczne są: temperatura, wilgotność powietrza, zachmurzenie, opady, stosunki anemometryczne.

Temperatura

Warunki termiczne wykazują dużą zależność od wyniesienia nad poziom morza, pokrycia terenu, głębokości zalegania poziomu wód gruntowych, szaty roślinnej.

Dane dotyczące średnich miesięcznych temperatur oraz temperatur ekstremalnych – maksymalnej i minimalnej, pozwalają stwierdzić, że zimy w rejonie Rzeszowa są stosunkowo surowe i mroźne. Najniższe temperatury występują zazwyczaj w miesiącu styczniu ($-26,7^{\circ}\text{C}$), chociaż bardzo niskie temperatury zdarzają się również w lutym. Najwyższe temperatury notowane są w miesiącu lipcu.

Wiosna charakteryzuje się znaczną zmiennością temperatur.

Lato ma najczęściej charakter upalny, a jesień jest stosunkowo ciepła i długa.

Przymrozki notowane są od września do maja, średnio notowane jest około 122 dni w roku z przymrozkami. Dni mroźnych (z temperaturą maksymalną poniżej 0°C) notuje się w roku około 51, a gorących około 37.

Wilgotność względna powietrza

Jak wynika z danych, wilgotność względna w rejonie miasta wynosi około 81%. W granicach administracyjnych miasta, a w szczególności w jego najbardziej zurbanizowanych terenach wartości wilgotności są jeszcze niższe.

W ciągu roku najniższe wartości wilgotności względnej notowane są w okresie zimy, z wartościami maksymalnymi w grudniu. Najsuchszą porą roku jest wiosna, w okresie jesieni powietrze charakteryzuje się większą wilgotnością. Większe wartości wilgotności powietrza notowane są w obrębie dolin rzecznych.

W przebiegu dobowym minimum wilgotności względnej powietrza występuje we wczesnych godzinach popołudniowych. Natomiast w porze nocnej w wyniku spadku temperatury następuje znaczny wzrost wilgotności.

Mgły

Są zjawiskiem ściśle związanym z temperaturą powietrza i jego wilgotnością. W ciągu roku notowane jest około 45 dni z mgłą. Najczęściej występują one jesienią i zimą, maksimum przypada na październik, minimum na lipiec.

Mgły najczęściej obserwuje się na terenach wilgotnych, zwłaszcza w miejscach zacisznych. Duży wpływ na powstanie mgieł mają zanieczyszczenia powietrza, których źródłem emisji są zakłady produkcyjne, lokalne kotłownie, a w części indywidualne źródła ciepła. Długie zaleganie mgieł wpływa na zwiększenie koncentracji pyłów i gazów, co wpływa na pogorszenie warunków bioklimatycznych.

Zachmurzenia

Na obszarze miasta Rzeszowa średnio w roku notuje się około 45 dni pogodnych oraz około 122 dni pochmurnych.

Średnie roczne zachmurzenie wynosi około 6,5 stopnia pokrycia nieba. Najmniej dni pochmurnych notuje się w okresie od lipca do września, z minimum we wrześniu. Najmniej pogodnym okresem roku jest okres od listopada do lutego z maksimum w grudniu.

Opady atmosferyczne

Obszar miasta Rzeszowa w ciągu roku otrzymuje około 680 mm opadów. Opad ten rozłożony jest nierównomiernie. Najniższe sumy miesięczne notowane są przeważnie w styczniu, natomiast najwyższe sumy opadów występują w miesiącach letnich, z wartościami maksymalnymi w lipcu, rzadziej w sierpniu. W ciągu roku notowanych jest około 24 dni z burzą. Zjawisko to najczęściej występuje w miesiącach letnich, najczęściej w miesiącu lipcu.

Pokrywa śnieżna – średnio w roku utrzymuje się przez około 88 dni. Opady śniegu występują od listopada do kwietnia. Pokrywa śnieżna nie utrzymuje się stale z uwagi na częste odwilże.

Stosunki anemometryczne

Z obserwacji dotyczących częstotliwości i kierunków wiatru wynika, że dominującymi wiatrami są wiatry zachodnie, które stanowią ponad 19% w skali rocznej. Częste są również wiatry południowo-zachodnie (ponad 15%).

W ciągu roku notuje się ponad 19% cisz atmosferycznych. Nie jest to zjawisko korzystne, sprzyja koncentracji zanieczyszczeń w atmosferze.

Stosunki anemometryczne modyfikowane są przez orografię, zabudowę, pokrycie terenu. Duże znaczenie w przesterowaniu kierunków wiatrów w obszarze miasta Rzeszowa ma dolina Wisłoka.

W obszarze miasta dominującymi wiatrami są wiatry z kierunku zachodniego (W). Częstymi wiatrami obserwowanymi na terenie Rzeszowa są wiatry z kierunku południowego (S) oraz z kierunków SSW i WSW.

Charakterystyka topoklimatu terenu opracowania

Teren, który jest przedmiotem opracowania cechuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą, co ma wpływ na warunki topoklimatyczne. Jest to teren o bardzo zróżnicowanej ekspozycji i dużym zróżnicowaniu spadków. Znaczną jego część zajmują tereny o nachyleniach 12-20% oraz tereny o nachyleniach powyżej 20% o ekspozycji północnej lub do niej zbliżonej. Są to tereny cechujące się mało korzystnymi warunkami topoklimatycznymi, szczególnie w okresie jesienno-zimowym, przy niskich stanach słońca.

Niekorzystnymi warunkami cechują się doliny wciosowe i nieckowate, które pełnią funkcję rynien, którymi spływa chłodne i wilgotne powietrze. Terenami o korzystnych

warunkach topoklimatycznych są tereny w obrębie wierzchołki Podgórze Rzeszowskiego i stoków Pogórze Dynowskiego o nachyleniach od 0-8%. Bardzo korzystnymi warunkami solarnymi cechują się stoki o nachyleniach 12-20% i powyżej 20%, ekspozycji południowej i do niej zbliżonej.

Specyficznymi warunkami topoklimatycznymi cechują się tereny porośnięte lasami, cechujące się większą wilgotnością powietrza, zacisza i wyrównanymi amplitudami temperatur. Lasy porastające stoki Pogórze Dynowskiego, w pewnym stopniu stanowią barierę dla potencjalnych zanieczyszczeń docierających spoza granic miasta absorbując je, z drugiej zaś strony przyczyniają się do poprawy stanu sanitarnego miasta. Dotyczy to głównie lasów liściastych, które pochłaniają zanieczyszczenia, wydzielając znaczne ilości tlenu.

Zmiany w środowisku

Obszar opracowania niegdyś stanowił tereny położone poza granicami obszaru miejskiego. Był to teren upraw rolnych i użytków zielonych, w części zajęty przez niewielkie powierzchnie leśne. Teren aktualnie to głównie tereny odłogowane.

Z uwagi na duże nachylenia i urozmaiconą morfologię jest to teren atrakcyjny dla zagospodarowania go jako tereny o funkcji rekreacyjnej i wypoczynkowej. Duże spadki stanowią ograniczenie w dostępności komunikacyjnej, a także wyposażeniu terenu w sieci infrastruktury technicznej. Jednocześnie są to tereny atrakcyjne pod względem widokowym i krajobrazowym.

Struktura przyrodnicza obszaru, w tym różnorodność biologiczna

Obszar miasta Rzeszowa położony jest głównie w terenie Prowincji Niżowej w Okręgu Puszczy Sandomierskiej, pozostaje jednak pod wpływem Prowincji Górskiej, z którą sąsiaduje. Południowo-wschodnie fragmenty miasta należą do prowincji Górskiej, okręgu Beskidy, Podokręgu Pogórze Fliszowe.

Na terenie miasta Rzeszowa następuje przenikanie się elementów nizinnych i górskich. Na tym terenie wiele gatunków osiąga kres swojego zasięgu.

Florę miasta w głównej mierze tworzą gatunki synantropijne. Są to w przeważającej części apofity rodzime na siedliskach stworzonych przez człowieka. Do najliczniej reprezentowanych apofitów należą apofity łąkowe, a mianowicie: krwawnik pospolity, mietlica rozłogowa, mietlica psia, rajgras wyniosły, stokrotka pospolita, chaber łąkowy, kupkówka pospolita. Dość liczną grupę stanowią archeofity, gatunki obcego pochodzenia, które dotarły tu przed końcem XV wieku. Gatunki te związane są ze starym budownictwem i tradycyjnym sposobem uprawy ziemi. Należą do nich: kąkol polny, mietlica zbożowa, mak polny itp. Wiele z ww. gatunków w wyniku zabiegów agrotechnicznych, a szczególnie stosowania herbicydów,

zanika. Proces ten prowadzi do zubożenia zbiorowisk segetalnych o niepełnym składzie gatunkowym.

Teren Pogórza Dynowskiego zajmują zbiorowiska antropogeniczne oraz półnaturalne, wykorzystywane przez człowieka jako łąki i pastwiska. Zbiorowiska naturalne spotykane są tylko fragmentarycznie. Ze zbiorowisk synantropijnych najliczniejszą grupę stanowią zbiorowiska segetalne, towarzyszące uprawom roślin zbożowych i okopowych. Wśród zespołów upraw okopowych należy wymienić: *Echinochloa – Setarietum*, *Galinsoga – Setarietum*, *Oxalido – Chenopodietum polyspermi*. Najbardziej rozpowszechnionym zbiorowiskiem towarzyszącym uprawom zbożowym jest *Vicietum tetraspermae*. Roślinność ruderalna ściśle związana jest z terenami miejsc wydeptywanych. Reprezentowana jest często przez *Lolium – Plantaginetum*, *Urtico – Malvetum*. Na zrębach, w miejscach prześwietlanych rozwijają się zbiorowiska z rzędu *Atropetalia*. Dużą rolę odgrywają w nim krzewy: dziki bez czarny, dziki bez koralowy oraz nitrofilne byliny – wierzbówka kiprzyca, starzec gajowy.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin i grzybów. Nie ma tu obiektów przyrody objętych ochroną.

Zbiorowiska leśne

Lasy jakie występują w granicach omawianego terenu, to w znacznej części lasy prywatne. Nadzór nad gospodarką leśną sprawuje Nadleśnictwo Strzyżów, w oparciu o zawarte porozumienie z Prezydentem Miasta Rzeszowa. Lasy te nie zostały zaliczone do lasów ochronnych. Nie są to lasy położone w strefie zagrożenia przemysłowego. Ich stan zdrowotny i sanitarny jest zadawalający. Lasy tu występujące zostały objęte uproszczonym planem. Położone są w mezoregionie przyrodniczym Ciężkowicko-Dynowskim w VIII Karpackiej krainie przyrodniczej.

Występujące tu lasy należą do siedliska lasu świeżego i lasu wyżynnego.

Las świeży – gatunkami głównymi są buk i dąb, obok nich występuje jesion, grab, olcha, brzoza, jawor, czeremcha. Wiek drzewostanów jest zróżnicowany i wynosi od 25 do 90 lat.

Las wyżynny – gatunki dominujące to: buk, dąb, uzupełniające – olcha, brzoza, grab, buk, sosna, jawor, czeremcha – w wieku od 50 do 70 lat.

Powiązania przyrodnicze

Obszar opracowania zlokalizowany w południowo-wschodnich rejonach miasta Rzeszowa, obejmuje w części tereny zaliczone do Pogórza Dynowskiego oraz Podgórze Rzeszowskiego, wyniesione ponad dolinę Wisłoka. Są to tereny, z których mamy wgląd na zabudowane obszary miasta zlokalizowane w dolinie Wisłoka oraz częściowo na obszarze Podgórze Rzeszowskiego.

Zagospodarowanie prawobrzeżnej części miasta, rozbudowa układu komunikacyjnego sprawiły, że tereny te nie mają powiązania z głównym korytarzem układu przyrodniczo-klimatycznego miasta Rzeszowa, którym jest dolina Wisłoka.

Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

Teren objęty niniejszym opracowaniem położony jest poza granicami Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Na jego obszarze nie występują obiekty przyrody – pomniki przyrody, użytki ekologiczne, stanowiska dokumentacyjne objęte ochroną w myśl ustawy o ochronie przyrody.

Nie stwierdzono występowania siedlisk i gatunków roślin chronionych.

W granicach terenu nie zostały wyznaczone, udokumentowane miejsca lęgowe ptaków czy też miejsca rozrodu zwierząt.

Jakość środowiska, jego zagrożenia i identyfikacja tych zagrożeń

O jakości środowiska decyduje przede wszystkim stan następujących elementów:

- powietrza atmosferycznego;
- wód;
- hałasu.

- **Powietrze**

Podstawowym dokumentem określającym wymagania dotyczące oceny i zarządzania jakością powietrza w krajach Unii Europejskiej jest Dyrektywa 2008/50/WE z 2008 r. – w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy. Dyrektywa określa kryteria jakości powietrza oraz tworzy zasady i mechanizmy działań mających na celu:

- utrzymanie jakości powietrza na obszarach, gdzie ona jest wystarczająca;
- planowanie poprawy jakości powietrza na obszarach, gdzie nie spełnia ona założonych kryteriów.

W Polsce na podstawie przepisów zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, określonej za pomocą substancji w powietrzu. Przez poziom substancji w powietrzu rozumiemy stężenie tych substancji w powietrzu odniesione do ustalonego czasu lub opad substancji w odniesieniu do ustalonego czasu i powierzchni. Jak najlepszą jakość powietrza mają zapewnić działania na rzecz utrzymania poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach. Decydujący wpływ na jakość powietrza na terenach zurbanizowanych mają emisje z pojazdów samochodowych oraz indywidualnych, komunalnych i przemysłowych źródeł

stacjonarnych. Największy wpływ wywiera energetyczne spalanie paliw, dotyczy to szczególnie okresu zimowego.

Można wyodrębnić emitory wysokie, oddziałujące na większe odległości (emitory punktowe to duże obiekty przemysłowe) oraz emitory niskie, mające wpływ na bezpośrednie ich sąsiedztwo. Energetyczne spalanie paliw (węgiel, drewno, gaz ziemny, olej opałowy) jest źródłem emisji podstawowej: dwutlenku węgla, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu oraz pyłu. Stężenie tych substancji wykazuje zmienność w ciągu roku, rośnie w sezonie grzewczym, a maleje latem. Poziom stężeń substancji podstawowych w skali kraju wykazuje tendencję spadkową, oprócz wzrostu emisji dwutlenku azotu wynikającej z oddziaływania ruchu samochodowego. Mając na uwadze konieczność monitorowania jakości powietrza oraz ochrony przed emisjami został nałożony ustawowy obowiązek na WIOŚ oceny stanu powietrza w obrębie wydzielonych jednostek terytorialnych zwanych strefami.

Strefy stanowią aglomeracje powyżej 250 tys. mieszkańców, miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe części województwa. W województwie podkarpackim wydzielono dwie strefy: miasto Rzeszów i podkarpacką, obejmującą obszar województwa poza obszarem administracyjnym m. Rzeszowa.

Wyniki oceny jakości powietrza w strefie miasto Rzeszów za rok 2021, wykazały, że: zanieczyszczenia gazowe tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony zdrowia), osiągnęły stężenia nieprzekraczające obowiązujących dla tych substancji wartości kryterialnych, co pozwoliło na zakwalifikowanie do klasy „A”;

Wyniki pomiarów pyłu zawieszonego PM₁₀ ze stacji monitoringu powietrza za rok 2021 oraz rozkład stężeń wykonany w oparciu o wyniki pomiarów ze stacji i wyniki modelowania stężenia średniorocznego PM₁₀ wykazały dotrzymanie poziomu dopuszczalnego. Strefa miasto Rzeszów zakwalifikowana została do klasy „A”. Natomiast wyniki pomiarów za 2021 r. wykazywały przekroczenie dopuszczalnego dobowego poziomu pyłu zawieszonego PM₁₀ i strefa zakwalifikowana została do klasy „C”.

Wyniki pomiarów pyłu zawieszonego PM_{2,5} za rok 2021 wykazały przekroczenie obowiązującego zanieczyszczenia średniorocznego poziomu dopuszczalnego. Strefa miasto Rzeszów zaliczona została do klasy „C1”.

Wyniki pomiarów ołowiu, arsenu, kadmu, niklu w pyle zawieszonym PM₁₀ wykazały dotrzymanie obowiązującego poziomu docelowego dla stężenia średniorocznego i zakwalifikowanie do klasy „A”. Wyniki benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM₁₀ ze stacji monitoringu wykazały przekroczenie obowiązującego dla tego zanieczyszczenia poziomu docelowego dla stężenia średniorocznego i strefa miasto Rzeszów zakwalifikowana została do klasy „C”. W Rzeszowie wartości średnioroczne benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym

wynosiły od 120-350% normy. Najwyższe wartości stężeń średniorocznych benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 zanotowano na obszarze Zalesia, Białej i Pogwizdowa.

- **Hałas**

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W tym rejonie miasta głównym źródłem hałasu jest al. Gen. Wł. Sikorskiego. Teren położony w jego sąsiedztwie narażony jest na przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu dla terenów mieszkaniowych. Tylko stosunkowo niewielki teren, zajęty przez zabudowę jednorodziną zagrożony jest hałasem komunikacyjnym.

Pozostały obszar znajduje się z dala od ciągów komunikacyjnych, a na ich terenie nie ma zlokalizowanych żadnych obiektów, które byłyby źródłem hałasu. Warunki akustyczne na pozostałym obszarze należy ocenić jako bardzo korzystne.

- **Jakość wód**

Podstawowym aktem prawnym określającym zasady gospodarowania zasobami wodnymi jest ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (z późniejszymi zmianami) wraz z przepisami wykonawczymi Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Obszar, o którym mowa położony jest w JCWPd GW2000153, której stan chemiczny i ilościowy oceniony jest jako dobry. W latach 2014-2019 przeprowadzony monitoring wód powierzchniowych pozwolił na dokonanie oceny stanu wód powierzchniowych – ogólny stan wód oceniono jako zły.

8. WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I W ODNIESIENIU DO TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ ZGODNIE Z USTAWĄ O OCHRONIE PRZYRODY

Zgodnie z opracowanym projektem planu, teren w jego granicach przeznaczony został jako teren zieleni urządzonej, publicznie dostępny.

Obszar o powierzchni około 13,01 ha należy zagospodarować jako tereny, na których ustalono możliwość realizacji wszelkich form zieleni urządzonej, w szczególności:

- publicznie dostępnego samorządowego parku;

- otwartych urządzeń sportowo-rekreacyjnych i wypoczynkowych;
- ścieżek i tras: turystycznych, dydaktycznych, przyrodniczych, zdrowia, trekkingowych, itp.;
- platform widokowych;
- ogrodów: botanicznych, sensorycznych, tematycznych;
- oczek wodnych, zbiorników wodnych, sztucznych strumieni, itp.;
- placów zabaw.

Dopuszczono lokalizację ustępu publicznego, o jednej kondygnacji podziemnej, zagłębionej poniżej poziomu terenu, przykrytego zielonym dachem.

Teren projektu planu położony jest w granicach złoża gazu ziemnego „Zalesie” (nr w rejestrze: PIG-PIB GZ4647) oraz w granicach terenu i obszaru górniczego ustanowionego decyzją Ministra Środowiska, znak DGK-IV.4771.1.2018.AT z dnia 24 maja 2018 r.

W wyniku realizacji projektu planu około 85% jego powierzchni pozostanie terenem biologicznie czynnym, zajęтым przez zielen. Terenem utwardzonym będzie teren służący dla obsługi komunikacyjnej – droga dojazdowa KDD.1. Zagospodarowanie terenu sprawi, że w granicach omawianego terenu dominującym elementem w jego krajobrazie będą tereny zieleni urządzonej, w których pojawią się: ścieżki zdrowia, ścieżki turystyczne, przyrodnicze, dydaktyczne, itp., a także platformy widokowe, oczka wodne, zbiorniki wodne, sztuczne strumienie, fontanny. Na terenach oznaczonych symbolami ZP.1, ZP.2, ZP.3 powstać może publicznie dostępny park samorządowy, a także ogrody: botaniczny, sensoryczny lub tematyczny, zlokalizowane zostaną urządzenia sportowo-rekreacyjne i wypoczynkowe.

Tereny wskazane dla wypoczynku i rekreacji zlokalizowane są w południowo-wschodnich rejonach miasta, w obszarze Pogórza Dynowskiego wyniesionego około 60-70 m nad poziom doliny Wisłoka. Z terenów objętych projektem planu rozciąga się widok na tereny zlokalizowane w obszarze doliny Wisłoka, a także w części na tereny otaczające dolinę od strony zachodniej i północno-wschodniej. Lokalizacja terenów w rejonie najwyższej położonych terenów miasta zapewniająca wgląd w rozległą panoramę miasta była czynnikiem motywującym dla lokalizacji w tych terenach platform widokowych.

W terenach objętych projektem planu nie stwierdzono występowania obiektów przyrody objętych ochroną, pomników przyrody, użytków ekologicznych. Tereny wskazane dla zagospodarowania jako publicznie dostępne tereny zieleni urządzonej związanej ze spędzaniem czasu wolnego, zlokalizowane są poza obszarami włączonymi do sieci Natura 2000, a więc obszarami o znaczeniu wspólnotowym, a także poza obszarami chronionymi z uwagi na wartości przyrodnicze o znaczeniu krajowym, do których zalicza się w granicach Rzeszowa rezerwat „Lisia Góra” z otuliną.

Obszar Natura 2000 PLH „Mrowle Łąki” zlokalizowany jest w północnym obszarze Rzeszowa w dolinie Mrowli, w odległości około 11,2 km od terenu projektu planu.

W południowych terenach miasta, w rejonie zalewu na rzece Wisłok zlokalizowany jest obszar Natura 2000 „Wisłok Środkowy z Dopływami”, obejmujący również Wisłok w górę biegu rzeki. Ten obszar znajduje się w odległości około 2,3 km od terenu, dla którego sporządzony został projekt planu.

Rezerwat „Lisia Góra” wraz z otuliną zlokalizowany jest w sąsiedztwie zalewu, na lewym brzegu doliny Wisłoka, w odległości około 2,6 km od analizowanego terenu. W granicach rezerwatu występują kilkusetletnie dęby uznane za pomniki przyrody.

Przeznaczenie terenów w obszarze objętym niniejszym projektem planu, przyjęte zasady ich zagospodarowania i użytkowania nie wpłyną negatywnie na stan środowiska, walory i przedmiot ochrony w terenach objętych ochroną. Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów przyjęte w projekcie planu, a mianowicie realizacja wszelkich form zieleni urządzonej w powiązaniu z wykorzystaniem ich dla otwartych urządzeń sportowo-rekreacyjnych i wypoczynkowych, nie będzie stwarzać zagrożenia dla terenów chronionych.

Planowane zagospodarowanie terenów zielenią urządzoną i dopuszczenie funkcji rekreacji i wypoczynku sprawi, że w granicach miasta pojawi się nowy teren o takiej funkcji, służący jego mieszkańcom.

9. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I

Większość dokumentów dotyczących ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu międzynarodowym i krajowym wywodzi się z kilku dokumentów międzynarodowych, którym początek dała konferencja Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r., na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką innych dziedzin.

Od roku 1992 pojawiły się kolejne dokumenty dotyczące środowiska lub poszczególnych jego składowych. W granicach Wspólnoty Europejskiej wyrazem troski o stan środowiska są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wszystkie akty prawne prawa unijnego spowodowały konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego.

Z powyższego wynika, że oceniając uwzględnienie przez projekt dokumentu, tj. projekt mpzp nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I, celów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostanie spełniony warunek uwzględnienia celów ochrony środowiska w odniesieniu do szczebla międzynarodowego i prawa wspólnotowego, które znalazły swoje odpowiedniki w prawie polskim.

Dokumentem, który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów Dyrektywy 2000/60/E Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej jest tzw. *Ramowa Dyrektywa Wodna*. W zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych jest *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* z dnia 4 listopada 2022 r.

Dokumentem podstawowym na szczeblu krajowym jest *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej*, a ściślej odnoszący się do zasad ochrony środowiska art. 5 i art. 74.

Krajowy system obszarów chronionych tworzą: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu. W granicach miasta Rzeszowa występuje rezerwat przyrody „Lisia Góra” wraz z otuliną. Obszarami cennymi dla Wspólnoty są tereny włączone do sieci obszarów Natura 2000. W granicach miasta są to: OZW PLH180043 „Mrowle Łąki” – łąki położone w północnym rejonie miasta, w dolinie rzeki Mrowli stanowiące siedlisko cennych gatunków motyli oraz OZW PLH180030 „Wisłok Środkowy z Dopływami” – obszar obfitujący w rzadkie, zagrożone gatunki ryb.

Przyjmuje się, że w polityce gminy dotyczącej kształtowania przestrzeni z poszanowaniem środowiska naturalnego, należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada ta wynika z podstawowego aktu prawnego w państwie, mianowicie *Konstytucji RP* (art. 5).

Podstawowym celem ochrony środowiska ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, uwzględnionym przy sporządzeniu niniejszego planu miejscowego jest ochrona zasobów środowiska. W wyniku przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, prawo krajowe zobligowane zostało do stosowania zasad i celów w realizacji zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska określonych przez Unię. Polska jako kraj należący do Unii Europejskiej ma obowiązek przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego. Szczególne znaczenie posiada ustanowienie i ochrona obszarów Natura 2000.

Ustalenia planistyczne mpzp czy też jego zmiany muszą być zgodne z założeniami innych programów lub strategii odnoszących się do kwestii rozwoju oraz wymogów ochrony środowiska narzucanych w tych dokumentach. Mają one sprzyjać spełnieniu przyjętych celów i zapewnieniu jak najlepszego zachowania stanu środowiska. W 2019 roku Rada Ministrów przyjęła *Politykę ekologiczną państwa na 2030 r. – strategię rozwoju w obszarze środowiska*

i gospodarki wodnej (PEP2030), której rolą jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020, z perspektywą do roku 2030 został przygotowany dla zapewnienia warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego wobec ryzyka jakie niosą ze sobą zmiany klimatu.

Projekt planu stanowi dokument obrazujący potrzeby rozwoju przestrzennego, ekonomiczno-społecznego lokalnej społeczności, realizujący cele i zasady wynikające z potrzeb i zapewnienia jak najlepszych warunków życia oraz wyzwań przed jakimi ta społeczność staje. Realizując interes lokalny, jakim jest nie tylko rozwój miasta ale także potrzeby jego mieszkańców należy uwzględnić tendencje i uwarunkowania lokalne, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju z poszanowaniem środowiska i naturalnej przyrody.

Przy sporządzaniu analizowanego projektu planu nr 268/5/2015 – w części I, miasta Rzeszowa, wzięto pod uwagę cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu, odnoszące się do utrzymania odpowiednich standardów środowiska mieszkańców oraz ochrony wartości krajobrazowych i przyrodniczych z poprawą jakości życia, rozwojem społeczno-ekonomicznym z równoczesnym uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju oraz z poszanowaniem środowiska i jego wartości.

10. ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWĄŁE PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW OBJĘTYCH PROJEKTEM PLANU NR 268/5/2015 TERENÓW STREFY REKREACJI W REJONIE AL. SIKORSKIEGO W RZESZOWIE – W CZĘŚCI I NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA ORAZ TERENY CHRONIONE

Analizując ustalenia dotyczące nowych kierunków zagospodarowania obszaru objętego projektem mpzp, identyfikuje się następujące oddziaływania, które mogą być lub będą wynikiem realizacji wprowadzonych zmian.

Wpływ ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska:

- **Różnorodność biologiczna, fauna i flora**

Projektem planu objęto tereny zajęte przez ekosystemy terenów odłogowanych. W omawianym obszarze nastąpi przeobrażenie terenów niezabudowanych, gruntów niegdyś użytkowanych w części jako grunty orne, łąki i pastwiska. Z chwilą uchwalenia projektu planu tereny te zostaną zagospodarowane jako tereny zieleni urządzonej.

W obszarze terenów zieleni urządzonej, których powierzchnia wynosić będzie 11,46 ha, realizowane mogą być zgodnie z ustaleniami: publicznie dostępny samorządowy park, ogrody: botaniczny, sensoryczny, tematyczny, a także błękitno-zielona infrastruktura, otwarte urządzenia sportowo-rekreacyjne i wypoczynkowe, oraz place zabaw, platformy widokowe.

Obsługę komunikacyjną zapewni: droga dojazdowa KDD. Obok tych terenów utwardzonych zaplanowano teren przeznaczony dla lokalizacji miejsc postojowych dla samochodów.

W procesie realizacji ustaleń planistycznych dotychczasowe ekosystemy terenów odłogowanych zastąpi zieleni urządzonej. Tereny biologicznie czynne w granicach analizowanego projektu planu mają stanowić minimum 85% terenu. Planowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje likwidacji lub zniszczenia chronionych gatunków roślin. Nie stwierdzono ich występowania.

Zagospodarowanie terenów może mieć wpływ na ograniczenie czasowego przebywania większych ssaków (sarna, dzik). Natomiast nie zmieniają się warunki bytowania drobnych ssaków i gryzoni. W zależności od stopnia i rodzaju zagospodarowania, tereny o których mowa mogą potencjalnie ograniczyć swoje wartości jako tereny żerowiskowe.

- **Powierzchnia ziemi**

Projektem planu objęto obszar zlokalizowany w południowo-wschodnich rejonach Rzeszowa. Pod względem podziału fizyczno-geograficznego jest to obszar położony w mezoregionie Pogórze Dynowskie.

Różnica wysokości pomiędzy częścią osiedla zlokalizowaną na terenie doliny Wisłoka a terenami objętymi projektem planu wynosi około 70 m. Natomiast różnica wysokości w granicach projektu planu wynosi około 30 m.

Realizacja zagospodarowania, a mianowicie wprowadzenie otwartych urządzeń sportowo-rekreacyjnych i wypoczynkowych, urządzenie publicznie dostępnego parku, placów zabaw, różnego typu ogrodów, czy też tras turystycznych, dydaktycznych, ścieżek zdrowia, nie będzie wymagało plantowania terenu. Różnice wysokości mogą być atutem w realizacji zaplanowanych przedsięwzięć.

Realizacja zaplanowanej drogi (KDD.1) będzie wymagać prac niwelacyjnych na trasie jej przebiegu oraz utwardzenia powierzchni. Rozbudowa sieci infrastruktury wymagać będzie wykonania wykopów, które spowodują przemieszczenie gruntów w warstwie przypowierzchniowej. Zmiany powierzchni w wyniku rozbudowy sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej będą miały charakter czasowy. Po położeniu sieci, wykopy zostaną zasypane a powierzchnie wyrównane i przywrócone do stanu pierwotnego.

Niewielkie zmiany w naturalnym ukształtowaniu powierzchni terenu wystąpią w procesie realizacji zbiorników wodnych, oczek wodnych, sztucznych strumieni lub fontann. Zmiany w naturalnej rzeźbie terenów będą spowodowane realizacją ustępu publicznego. Wynika to z dopuszczonej formy realizacji tego budynku. Określony sposób jego realizacji – wielkość, usytuowanie, rodzaj dachu – zapewnią harmonijne wpisanie się w otoczenie. Dopuszczone rodzaje zagospodarowania wraz z wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnej sprawią powstanie obszaru o funkcji jakiej oczekują mieszkańcy Rzeszowa.

- **Powietrze**

Zgodnie z zaplanowanym zagospodarowaniem obszaru objętego projektem planu nie ma podstaw do prognozowania pogorszenia stanu powietrza.

Nieliczne obiekty jakie powstaną będą mogły wykorzystywać jako źródło ciepła tylko te zaliczane do niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych źródeł ciepła. Ponadto zalecono do ogrzewania wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. W obszarze projektu planu nie będzie więc lokalizacji obiektów będących źródłem emisji zanieczyszczeń emitowanych do powietrza.

Czynnikiem, który potencjalnie może mieć pewien wpływ na stan powietrza będzie komunikacja związana z drogą dojazdową KDD.1. Nie prognozuje się aby ta droga, służąca przede wszystkim jako droga dojazdowa do terenów rekreacji i wypoczynku była źródłem znacznego natężenia ruchu pojazdów. Zaplanowane w obszarze drogi rowerowe będą atrakcyjnym elementem dla rowerzystów, zapewniającym możliwość bezkolizyjnej jazdy.

Na stan powietrza będzie miała wpływ zieleń, która ma zajmować nie mniej niż 85% powierzchni całego terenu. Ponadto w bezpośrednim otoczeniu omawianego obszaru zlokalizowane są również otwarte tereny zieleni nieurządzonej oraz różnej wielkości tereny lasów. Zieleń jest czynnikiem wpływającym korzystnie na stan powietrza, pochłania zanieczyszczenia a emituje czysty tlen. Dotyczy to szczególnie zieleni wysokiej liściastej, chociaż trawniki i zieleń średniowysoka też ma udział w tym procesie.

Należy podkreślić fakt, że teren jest bardzo dobrze przewietrzany, szczególnie przez wiatry z kierunku południowego.

Zagospodarowanie terenu, w którym elementy i urządzenia związane z rekreacją i wypoczynkiem w zieleni zajmują tak znaczny udział, będzie korzystne dla mieszkańców miasta z uwagi na znaczące zwiększenie możliwości spędzania przez nich czasu wolnego a także jako dodatkowe źródło tlenu w systemie przewietrzania miasta.

- **Wpływ na zdrowie ludzi**

Przyjęte przez projekt planu przeznaczenie i zagospodarowanie terenu ma na celu stworzenie terenu zieleni urządzonej o znacznej powierzchni, przeznaczonego dla różnych form spędzania czasu wolnego.

Powstanie obszar o znacznej powierzchni, zdominowany przez zielenią urządzonej z szeregiem urządzeń służących dla wypoczynku i rekreacji. Stosunkowo duża różnorodność form proponowanych w granicach omawianego obszaru stanowi atrakcyjną ofertę dla różnych wiekowo grup mieszkańców Rzeszowa. Położenie terenów na znacznej wysokości uzupełnionej o platformy widokowe stwarza możliwości szerokiego wglądu na obszar miasta. Lokalizacja obszaru poza obszarami o zwartej zabudowie, z dala od uciążliwych ciągów komunikacyjnych zapewnia korzystne warunki dla wypoczynku.

- **Wody**

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w zlewni JCWP RW2000722657499 „Strug od Chmielnickiej rzeki do ujścia” oraz w jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) PLGW2000153. Charakterystykę jednolitych części wód przedstawiono w części prognozy dotyczącej opisu elementów środowiska (rozdział 7).

Aktualnie omawiany teren jest terenem, w którym nie występują sieci infrastruktury technicznej. Projekt planu dopuszcza budowę i rozbudowę sieci wodociągowej, sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Tak więc zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z miejskiej sieci wodociągowej, poprzez wodociągi o średnicy nie mniejszej niż Ø80 mm. Dla celów przeciwpożarowych wykorzystana będzie woda z sieci wodociągowej o średnicy Ø125 mm. Ścieki komunalne odprowadzane będą do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Wody opadowe i roztopowe z terenów komunikacji odprowadzane będą poprzez retencję w miejscu i gospodarce ich wykorzystanie. Dopuszczono również ich odprowadzenie z zastosowaniem rozwiązań spowalniających odpływ poprzez urządzenia podczyszczające do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej. Natomiast w obszarze terenów zieleni, wody deszczowe rozprowadzane będą po terenie albo z wykorzystaniem rozwiązań z zakresu błękitno-zielonej infrastruktury.

Ustalenia dotyczące odprowadzania ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych nie stwarzają zagrożenia dla osiągnięcia przyjętych celów środowiskowych dla JCWP i JCWPd. Obszar projektu planu zlokalizowany jest w znacznej odległości od granic Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425. Zlokalizowany jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

- **Klimat lokalny**

Realizacja planowanego zagospodarowania nie wpłynie na zmianę klimatu lokalnego. Projekt planu nie wprowadza zagospodarowania, które w znaczącym stopniu miałyby wpływ na zmianę dotychczasowego zagospodarowania terenu.

W wyniku realizacji ustaleń planistycznych nastąpi niewielka redukcja powierzchni biologicznie czynnej, natomiast zmieni się struktura przyrodnicza obszaru. Miejsce

ekosystemów terenów odłogowanych zajmie zieleni urządzona. Powierzchnie utwardzone zajmować będą bardzo ograniczoną powierzchnię. Zachowanie wysokiego udziału powierzchni zieleni (85%), będzie miało decydujący wpływ na warunki klimatu lokalnego obszaru, a także na tereny otaczające.

- **Hałas**

Obszar objęty niniejszym projektem planu nie jest narażony na oddziaływanie znaczącego hałasu. Bardzo dobre warunki akustyczne zapewnia mu położenie z dala od uciążliwych dróg, tj. al. Sikorskiego i ul. Robotniczej.

Dopuszczalny poziom hałasu dla tego obszaru wg. rozporządzenia z 14 czerwca 2007 r., określony został zgodnie z jego przeznaczeniem jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych i poziom hałasu od dróg w porze dnia nie może przekraczać 65 dB. Niewykorzystywanie terenów zgodnie z ich funkcją w porze nocy nie wymaga obowiązywania dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy.

Jak wynika ze strategicznej mapy hałasu opracowanej w 2022 roku poziom hałasu od wspomnianych dróg jest znacząco niższy od poziomu dopuszczalnego. Wynika to z odległości obszaru od ww. ciągów komunikacyjnych, różnicy wysokości oraz lokalizacji zabudowy wzdłuż dróg, która pełni funkcję pewnego rodzaju ekranów.

Rys. 1. Strategiczna mapa hałasu z nałożoną granicą mpzp nr 268/5/2015 – w części I

- **Zasoby naturalne**

Część obszaru objętego projektem planu (tereny północne) położona jest w granicach złoża gazu ziemnego „Zalesie” – o nr w rejestrze PIG-PIB: GZ4647 oraz w terenie i obszarze górniczym „Zalesie”, utworzonym dla złoża decyzją Ministra Środowiska znak: DGK-IV.4771.1.2018.AT z dnia 24 maja 2018 r.

W tej części obszaru nie ma zlokalizowanych odwiertów eksploatacyjnych, odwiertów nieczynnych, a także żadnych urządzeń technicznych związanych z eksploatacją gazu ziemnego.

- **Zabytki**

W granicach obszaru objętego projektem planu nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I, nie występują obiekty wpisane do Gminnego rejestru zabytków. Nie stwierdzono tu występowania stanowisk archeologicznych.

- **Dobra materialne**

Za dobra materialne przyjmuje się wszystkie środki, które mogą być wykorzystane bezpośrednio lub pośrednio dla zaspokojenia potrzeb ludzi.

Realizacja projektu planu będzie skutkować powstaniem kolejnego obszaru publicznego, który będzie służył nie tylko mieszkańcom osiedla Zalesia, ale także mieszkańcom miasta jako miejsce wypoczynku i rekreacji z dużym udziałem zieleni.

Należy podkreślić fakt, że jest to jeden z nielicznych terenów publicznie dostępnych o tak znacznej powierzchni, w szczególności, że projekt planu dotyczy tylko części terenu przeznaczonego dla wspomnianych funkcji. Rada Miasta podjęła uchwałę dla obszaru o powierzchni około 40 ha, a niniejszy projekt planu (w części I) obejmuje część wspomnianego obszaru o powierzchni około 13 ha.

- **Wpływ planowanego zagospodarowania na tereny Natura 2000 i ich integralność**

Obszar objęty projektem planu położony jest poza granicami terenów Natura 2000 zlokalizowanych w granicach miasta Rzeszowa.

Do terenów tych należą:

- OZW PLH180043 „Mrowle Łąki” – zlokalizowany w północnych terenach miasta, obejmujący łąki w dolinie Mrowli. Podstawowym walorem przyrodniczym są cenne gatunki lepidopterofauny związane z fitocenozą łąk świeżych i wilgotnych. Celem ochrony jest utrzymanie łąk i związanych z nimi cennych gatunków motyli. Dla tego obszaru został ustanowiony, zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, *Plan zadań ochronnych*. Ww. obszar zlokalizowany jest w dużej odległości od obszaru objętego projektem planu.

- OZW PLH180030 „Wisłok Środkowy z Dopływami” – obejmujący część zalewu na rzece Wisłok oraz rzekę od zalewu w górę jej biegu. O wysokich walorach przyrodniczych tego obszaru decyduje skład ichtiofauny, obfitującej w rzadkie, zagrożone gatunki. Oprócz siedlisk właściwych dla ryb, chronione są tu siedliska towarzyszące rzekom – łęgi i grądy. Dla tego obszaru przyjęto zgodnie z obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska „tymczasowe cele ochrony dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk będących przedmiotem ochrony”. Wspomniany wyżej obszar Natura 2000 zlokalizowany jest w odległości ponad 2,0 km w kierunku zachodnim od terenów projektu planu.

Przeznaczenie i zagospodarowanie obszaru objętego projektem planu nie wpłynie na przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000.

- **Wpływ planowanego zagospodarowania na adaptację do zmian klimatu**

W przyjętym przez władze miasta planie adaptacji do zmian klimatu określono działania, których celem jest minimalizacja niekorzystnego wpływu obserwowanych zjawisk, w tym w zakresie na zdrowie mieszkańców i warunki społeczno-gospodarcze.

Do działań tych zaliczyć należy:

- powiększanie terenów zieleni publicznej na obszarze miasta;
- systematyczna poprawa jakości powietrza;
- podjęcie wszelkich działań na rzecz zwiększenia retencji w mieście;
- powiększanie strefy rekreacyjno-sportowej w powiązaniu z terenami zieleni;
- zwiększenie nasadzeń zieleni wysokiej – liściastej.

Ustalenia projektu planu nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I wpisują się w działania mające na celu adaptację do zmian klimatu. Projekt planu ustala przeznaczenie terenów, które zagospodarować należy jako publicznie dostępne, z możliwością realizacji wszelkich form zieleni urządzonej związanych ze spędzaniem czasu wolnego. W granicach obszaru dopuszczono realizację samorządowego parku, tras turystycznych, przyrodniczych, zdrowia, ogrodu botanicznego, sensorycznego, itd. W zagospodarowaniu obszaru dominującym elementem ma być zieleń, której powierzchnia nie może zajmować mniej niż 85% powierzchni.

11. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Nie prognozuje się transgranicznego oddziaływania ustaleń projektu planu określających przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu na środowisko przyrodnicze. Projekt planu nie pełni funkcji, których oddziaływanie wykraczałoby poza granice osiedla czy też miasta.

12. ROZWIĄZANIA OGRANICZAJĄCE WPŁYW NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE PLANU

Zapisy analizowanego projektu planu uwzględniają ochronę i ograniczenia dotyczące środowiska i przyrody, a mianowicie:

- nakaz zachowania minimum 85% powierzchni terenu jako powierzchni biologicznie czynnej;
- odprowadzanie ścieków do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:
 - z terenów zieleni – powierzchniowo po terenie lub z wykorzystaniem rozwiązań z zakresu błękitno-zielonej infrastruktury;
 - z terenów komunikacji – poprzez retencję w miejscu i gospodarcze wykorzystanie lub z zastosowaniem rozwiązań spowalniających odpływ przez urządzenia podczyszczające do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej;
- zaopatrzenie w energię ciepłą – z indywidualnych niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych źródeł ciepła z wykorzystaniem gazu, odnawialnych źródeł energii, energii elektrycznej.

13. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZ SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Dla analizy skutków realizacji ustaleń opracowań dotyczących planowania przestrzennego, właściwe jest zastosowanie art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2021 r., poz. 741 z późn. zm.).

Zgodnie z tym artykułem – w celu oceny aktualności planów miejscowych, wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym

gminy, (co najmniej raz w czasie kadencji), ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzenia w nawiązaniu do Studium.

Zgodnie z art. 10, ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiskowych skutków realizacji planów, można wykorzystać stosownie do potrzeb istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu.

W przypadku opracowań planistycznych istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki ich realizacji. Nie ma więc potrzeby określenia dla studium, planów lub ich zmian, specjalnego systemu monitoringu wpływu na środowisko.

14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 268/5/2015 terenów strefy rekreacji w rejonie al. Sikorskiego w Rzeszowie – w części I, sporządzono w oparciu o art. 46 i 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2022 poz. 1029 z późn. zmianami).

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Projektem planu objęto teren o powierzchni około 13,01 ha, położony na wschód od al. Sikorskiego i na południe od ul. Spacerowej. Opracowaniem objęto tereny położone w granicach osiedla Zalesie. Pod względem morfologicznym jest to obszar położony w granicach Pogórza Dynowskiego, niezabudowany, zajęty przez ekosystemy terenów odłogowanych.

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono:

- tereny zieleni urządzonej o łącznej powierzchni około 11,46 ha, oznaczone symbolem ZP;
- teren drogi dojazdowej o powierzchni około 1,55 ha, oznaczony symbolem KDD.

W granicach obszaru ZP (ZP.1, ZP.2, ZP.3) – tereny należy zagospodarować jako publicznie dostępne, z możliwością realizacji wszelkich form zieleni urządzonej związanych ze spędzaniem czasu wolnego.

Tereny te zagospodarowane mogą być jako:

- publicznie dostępny samorządowy park;
- ogrody: botaniczny, sensoryczny, tematyczny;
- tereny otwartych urządzeń sportowo-rekreacyjnych i wypoczynkowych.

Ponadto dopuszczono lokalizację:

- platform widokowych;
- oczek i zbiorników wodnych, fontann, itp.;
- placów zabaw.

Teren wyposażony będzie w sieć wodociagową, kanalizację sanitarną i deszczową. Dostępność komunikacyjną zapewni droga dojazdowa KDD.1.

Część obszaru znajduje się w granicach złoża gazu ziemnego „Zalesie” (GZ4647) i utworzonego dla złoża terenu i obszaru górniczego (decyzja Ministra Środowiska znak: DGK-IV.4771.1.2018.AT z dnia 24 maja 2018 r.).

Obszar objęty projektem planu zgodnie z podziałem dorzecza Wisły na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych zlokalizowany jest w:

- jednolitej części wód powierzchniowych RW2000722657499 „Strug od Chmielnickiej rzeki do ujścia”
- jednolitej części wód podziemnych GW2000153.

Obszar, o którym mowa położony jest w dużej odległości od granic Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425. Nie jest zagrożony zalewaniem wodami powodziowymi.

Zlokalizowany jest poza obszarami Natura 2000.

Zagospodarowanie terenu o znaczącej powierzchni zieleni z przeznaczeniem dla rekreacji i wypoczynku jest elementem bardzo korzystnym zapewniającym możliwość wypoczynku i rekreacji dla mieszkańców miasta, położonym z dala od uciążliwego hałasu komunikacyjnego, w otoczeniu terenów otwartych.

Opracowanie:

mgr Janina Nowak

Współpraca:

mgr inż. Marta Kopacz

Rzeszów, luty 2023 r.

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w zakresie opracowywania prognoz oddziaływania na środowisko.

Ukończyłam studia wyższe na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie oraz posiadam ponad 20-letnie doświadczenie w pracy w zespole przygotowującym prognozy oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Janina Nowak